

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

13 august 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena,

a judecat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul ordinar declarat de către avocatul Cobzac Gheorghe în numele inculpatei Stadnițchi Daniela, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 decembrie 2018, în cauza penală în privința lui

*Stadnițchi Daniela XXXXX, născută la
XXXXX.*

Termenul de judecare:

prima instanță: 02.06.2017 – 26.10.2018

instanța de apel: 14.11.2018 – 11.12.2018

instanța de recurs ordinar: 04.03.2019 – 13.08.2019

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală, legal executată.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 26 octombrie 2018, Stadnițchi Daniela a fost recunoscută vinovată în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa penală sub formă de amendă în mărime de 550 unități convenționale, echivalentul a 27 500 lei.

Până la intrarea sentinței în vigoare în privința lui Stadnițchi Daniela a fost aplicată măsura preventivă - obligația de a nu părăsi țara.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

A fost dispusă încasarea din contul inculpatei Stadnițchi Daniela în beneficiul statului, a sumei de 511 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

2. În sentință, prima instanță a constatat că:

Stadnițchi Daniela, la XXXXX, în jurul orelor 13:30, trează și cu permis de conducere, conducând automobilul de model „Mitsubishi Colt”, cu n/î XXXXX pe traseul Orhei - Chișinău, din direcția or. Cricova spre str. Bucovinei din mun. Chișinău, la intrarea în com. XXXXX, nu a manifestat

dexteritate în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, nu a ținut cont de situația rutieră, precum și cea care determină viteza de circulație, încălcând astfel prevederile normelor prevăzute la pct. 45 alin. (1) lit. a), b) și d) și alin. (2) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009, potrivit căruia: „1) Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase și d) situația rutieră. 2) în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”, totodată, nu s-a asigurat privitor la siguranța acțiunilor sale, astfel încât să nu creeze obstacole pentru alți participanți la trafic atunci când a schimbat direcția de mers efectuând o manevră spre stânga și nu a cedat trecerea vehiculelor care veneau din sens opus, încălcând astfel și prevederile normelor prevăzute la pct. 39 alin. (1) și pct. 40 alin. (1) lit. b) din același Regulament, potrivit cărora: „1) înaintea începerii deplasării, reîncolonării sau altei schimbări a direcție de mers, conducătorul de vehicul trebuie să se asigure că această manevră va fi executată în siguranță și nu va crea obstacole pentru ceilalți participanți la trafic. 1) înaintea virării la stânga sau întoarceri conducătorul de vehicul trebuie: b) să cedeze trecerea vehiculelor care vin din sens opus și urmează să se deplaseze înainte sau la dreapta, precum și pietonilor.”, urmare a căror fapte a tamponat frontal autovehiculul de model „Volkswagen Transporter”, cu n/î XXXXX XXXXX, condus cu viteză sporită de către Ciutac Constantin. În consecință, în urma impactului produs, pasagerul automobilului de model „Mitsubishi Colt”, cu n/î XXXXX XXXXX, Stadnițchi Ion, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 891 din 25.04.2017, i-a fost cauzată o vătămare corporală medie, cu dereglarea sănătății de lungă durată, sub formă de: fractura claviculei drepte cu deplasare 1/3 medie.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

- inculpata Stadnițchi Daniela prin care a solicitat admiterea apelului și casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpata Stadnițchi Daniela să fie achitată, din motiv că fapta sa nu întrunește elementele infracțiunii. Totodată, a solicitat revocarea măsurii preventive aplicate arbitrar și neîntemeiat în privința sa, precum și a soluției de încasare de la inculpată a cheltuielilor judiciare;

- avocatul Cobzac Gheorghe în interesele inculpatei Stadnițchi Daniela, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și

pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpata Stadnițchi Daniela să fie achitată pe temeiul că fapta ei nu întrunește elementele infracțiunii.

3.1. În motivarea apelului, inculpata a menționat că:

- sentința de condamnare este neîntemeiată;
- instanța de fond a preluat în totalitate învinuirea din rechizitoriu, precum că inculpata ar fi tamponat frontal autovehiculul condus cu viteză sporită de către Ciutac Constantin, ceea ce este un neadevăr întrucât probele în ansamblu, inclusiv părțile din proces, confirmă contrariu și anume, că conducătorul-auto Ciutac Constantin cu automobilul său a tamponat în mașina mea, ceea ce este foarte important și atestă faptul că nu din acțiunile sale s-a produs impactul soldat cu vătămare medie a integrității corporale pasagerului Stadnițchi Ion, ci ale lui Ciutac Constantin;

- deși, în sentință se face referire că Ciutac Constantin conducea cu viteză „sporită”, instanța a ezitat să constate tranșant că acesta conducea neregulamentar automobilul cu viteza de peste 116 km/h., adică cu viteza admisibilă depășită de câteva ori și încă în accelerare pentru a reuși să traverseze la culoarea galbenă, iar în acest sens a insistat a se viziona secvențele video din dosar pe care instanța de fond l-a trecut în revistă fără apreciere, ori datorită depășirii vitezei de către Ciutac s-a produs coliziunea și tamponarea în automobilul condus de inculpată regulamentar în timp ce efectua în siguranță manevra de virare la stânga cu întoarcere;

- vinovat de comiterea accidentului rutier se face conducătorul automobilului de model „VW Transporter”, care a depășit limita de viteză regulamentară, având viteza de 116 km/h, motiv din care inculpata nu a reușit să finalizeze manevra de virare la stânga;

- în rechizitoriu și sentință se incriminează că ar fi încălcat pct. 45 alin. (1) lit. a), b), d) și alin.(2) ale Regulamentului Circulației Rutiere, pe când acestea au fost încălcat de către conducătorul Ciutac, întrucât aceste rigori nu sunt aplicabile doar inculpate, plus la aceasta din rechizitoriu și sentință nu se specifică prin ce s-a manifestat în acțiunile/inacțiunile inculpatei pretinsa: „starea psihofiziologică”; „lipsă de dexteritate”; „situația rutieră”, etc, întrucât nu i se impută că ar fi depășit limita de viteză și ignorat spațiul dintre vehicule, așa cum de fapt prevede Secțiunea a 3-a din Regulament din care face parte pct. 45 imputat inculpatei.

3.2. În susținerea apelului, avocatul Cobzac Gheorghe în numele inculpatei a menționat că:

- vinovat de comiterea accidentului rutier se face conducătorul automobilului de model „VW Transporter”, care a depășit limita de viteză regulamentară, având viteza de 116 km/h, motiv din care inculpata nu a

reușit să finalizeze manevra de virare la stânga. În astfel de situație instanța urma să aprecieze dacă acțiunile lui Stadnițchi Daniela au legătură cauzală cu consecințele;

- prima instanță nejustificat nu a apreciat critic declarațiile victimei Ciutac, or, el a declarat fals că viteza lui de deplasare înainte de accident era de 80 km/oră pe când expertiza a notat viteza de minim 116 km/oră, evident acesta fiind parte cointereseată a făcut declarații neobiective. La fel, victima a declarat că înainte de tamponare semaforul era de culoare verde, iar pe înregistrarea video prezentă la dosar și examinată în ședința de judecată se vede că culoarea verde era intermitentă. Victima Ciutac a declarat, că el a frânat când a intrat deja în intersecție, dar pe înregistrarea video prezentă la dosar se vede că acesta a început frânarea cu mult înainte de intersecție. Victima spune că se afla la o distanță de aproximativ 20 metri când i-a ieșit obstacolul însă urmele de frânare fixate în schema accidentului rutier au o lungime de 67,3 metri;

- instanța de fond nu s-a expus asupra tuturor probelor administrate, nu le-a dat aprecieri nu s-a expus asupra tuturor argumentelor apărării;

- instanța de fond nu a dat aprecierea cuvenită, concluziilor raportului de expertiză auto-tehnică, care nu a fost contestat de nici una dintre părți;

- instanța urma să motiveze din ce cauză consideră raportul de expertiză neîntemeiat odată ce a dat crezarea doar declarațiilor victimei care spune că avea viteza de 80 km/oră, iar expertiza spune a stabilit minim 116 km/oră;

- instanța de fond pe deoparte a apreciat critic declarațiile părții vătămate și a martorului, iar pe de altă parte afirmă că aceste declarații dovedesc vinovăția inculpatei Stadnițchi;

- instanța de fond neîntemeiat a făcut trimitere la hotărârea CEDO Irlande și Regatului Unit din 18 ianuarie 1978 seria A nr.25 alin. 161 din motiv, că această hotărâre se referă la aprecierea probelor în cazurile de tortură a persoanelor aflate în custodia statului când probe nu prea sunt. În cazul dat sunt probe documentare și suficiente, necontestate de părți care confirmă obiectiv și probat circumstanțele reale ale accidentului rutier contrar motivării în sentință privitor la goala prezumție a faptelor, or, consideră neîntemeiat chiar ilegal, să fie ignorate toate probele obiective pe caz în schimbul unei prezumții goale nesuținute de nici o probă, ignorând de fapt inclusiv și toate probele documentare, ca reiterează că nu au fost contestate de nici o parte.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 decembrie 2018, apelurile au fost respinse ca nefondate cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea deciziei instanța de apel a menționat că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatei care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Instanța de apel a concluzionat că vinovăția inculpatei Stadnițchi Daniela în comiterea infracțiunii imputate se mai confirmă prin următoarea sistemă de probe, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, fiind notate în pct. 7 a deciziei sale, menționând că prima instanță a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, care în ansamblu, dovedesc fără echivoc vinovăția inculpatei Stadnițchi Daniela în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal.

Verificând argumentele invocate în apelurile depuse, instanța de apel a ajuns la concluzia că acestea sunt nefondate fiind combătute de probele anexate și circumstanțele stabilite în cadrul cercetării judecătorești în instanța de fond și verificate în cadrul procedurii de examinare a apelului;

Instanța de apel a apreciat că prima instanță întemeiat a apreciat critic declarațiile inculpatului Stadnițchi Daniela, considerând a fi neveridice și date cu scopul evitării răspunderii penale, or, acestea se contrazic prin întregul sistem de probe cercetate în instanța de fond, care combat în întregime versiunea inculpatului, iar declarațiile părții vătămate Stadnițchi Ion și a martorului Chistol Gheorghe au fost apreciate critic justificat, aceștia aflându-se în relații de rudenie cu inculpata (soțul și tatăl inculpatei) care au un interes vădit în eschivarea de la răspundere penală a inculpatei Stadnițchi Daniela.

Argumentele apelanților cu privire la aprecierea probelor administrate în mod eronat și faptul că au fost admise doar probele acuzării, nu au fost reținute ca întemeiate de către instanța de apel și nu prezintă temei de casare a sentinței atacate, or, aceste argumente nu-și găsesc confirmare în materialele cauzei penale, precum și, în conținutul sentinței care conține totalitatea declarațiilor martorilor audiați în cadrul cercetării judecătorești, atât din partea acuzării cât și din partea apărării, precum și motivarea aprecierii acestora, instanța de fond apreciind aceste probe după intima convingere și în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Instanța de apel a menționat că nu prezintă careva temei de a respinge sau a aprecia critic declarațiile victimei, or, prin rezultatul raportului de expertiză judiciară nr. 171 din 09.02.2018 a fost constatat că conducătorul autovehiculului de model "Volkswagen Transporter", cu n/î XXXXX XXXXX, conducea cu viteza neregulamentară de aproximativ 116 km/oră, fapt ce a fost confirmat de către victima Ciutac Constantin, care a declarat că a condus automobilul cu viteză excesivă, depășind viteza regulamentară, cu toate că a comunicat instanței că avea doar 80 km/h, prin urmare, micșorarea vitezei de deplasare a automobilului, declarată de către Ciutac Constantin, nu poate servi ca temei de apreciere critică a declarațiilor acestuia în ansamblu. Victima însuși a declarat că a fost sancționată contravențional și a achitat amenda aplicată.

În acest context, instanța de apel a considerat întemeiată concluzia primei instanțe prin care a respins afirmațiile inculpatei precum că, înainte de a vira la stânga ea s-a asigurat și văzând că automobilele care veneau din sens opus erau la o distanță de aproximativ 200-300 metri, a continuat deplasarea, luând în considerare faptul, că în calitate de conducător de vehicul, Stadnițchi Daniela, înainte de a începe efectuarea manevrei, trebuia să se asigure că aceasta va fi executată în siguranță și nu va crea obstacole pentru ceilalți participanți la trafic. Totodată, prin declarațiile victimei Ciutac Constantin, au fost combătute afirmațiile inculpatei menționate supra, or, victima a declarat că aflându-se deja în intersecție, el a observat automobilul condus de inculpată, care vira la stânga și deja intrase cu partea din față pe banda sa de deplasare, și respectiv, el a frânat brusc, însă nu a putut evita tamponarea.

Instanța de apel a reținut că inculpata Stadnițchi Daniela nu a manifestat prudență sporită la trafic, nu a ținut cont de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere de care trebuie să țină cont fiecare conducător la determinarea vitezei, benzii de circulație și modalităților de conducere a vehiculului, timpului de activitate, și în consecință a creat automobilului de model "VW Transporter", condus de către Ciutac Constantin, obstacol pentru deplasare în siguranță, generând comiterea tamponării: automobilului de model „Mitsubishi Colt”, la volanul căruia se afla inculpata, reiterând faptul că anume inculpata Stadnițchi Daniela se face vinovată de comiterea accidentului rutier, soldat cu vătămarea corporală medie a părții vătămate Stadnițchi Ion, nu a calculat corect timpul necesar pentru finalizarea manevrei și astfel a creat obstacole autovehiculului de model "VW Transporter", condus de către Ciutac Constantin care se deplasa pe banda sa, cu viteză sporită. Prin urmare, nu depășirea vitezei regulamentare de către Ciutac Constantin a cauzat

accidentul rutier, ci sine încrederea inculpatei Stadnițchi Daniela, care contrar tuturor precauțiilor stabilite de către Regulamentul circulației rutiere s-a avântat să efectueze manevra de virare la stânga.

Instanța de apel a considerat întemeiată concluzia primei instanțe, potrivit căreia inculpata Stadnițchi Daniela, în calitate de conducător, care conducea pe drumurile publice un vehicul și având calitatea de persoană care lua parte la procesul circulației în calitate de conducător al automobilului, era obligată să manifeste prudență sporită la trafic și să țină permanent seama de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere și să cedeze trecerea automobilelor care se deplasau din sens opus, însă ultima a admis încălcarea regulilor de securitate a circulației în calitate de conducător al mijlocului de transport, încălcare, ce a cauzat din imprudență, vătămare corporală medie lui Stadnițchi Ion.

Contrar argumentelor din apelurile declarate, instanța de apel concluzionat că prima instanță a cercetat toate probele acumulate la materialele cauzei penale, inclusiv a dat apreciere rezultatelor expertizei judiciare efectuate, apreciind această probă în coroborare cu celelalte probe, specificând că din concluziile expertului transpuse în Raportul de expertiză judiciară nr. 171 din 09.02.2018 (f.d. 199-203), precum că, la deplasarea automobilului "VW Transporter", cu viteza maxim admisibilă pe acest sector de drum - 50 km/h, șoferul automobilului "VW Transporter", avea posibilitate tehnică de a evita tamponarea cu automobilul „Mitsubishi Colt”, prin frânare și că, din punctul de vedere a expertului, la deplasarea automobilului "VW Transporter", cu viteza maxim admisibilă pe acest tronson de drum 50 km/h, conducătorul automobilului „Mitsubishi Colt”, continuând mișcarea, ar fi avut timp suficient să finiseze manevra fără cauzarea impedimentelor în trafic. Însă, în pofida acestui fapt, aceste circumstanțe nu pot fi puse la baza achitării inculpatei, dat fiind faptul că, chiar dacă automobilul de model "VW Transporter", se deplasa cu viteza regulamentară, inculpata avea obligația, conform prevederilor Regulamentului Circulației Rutiere, să-i cedeze trecerea. Cu atât mai mult că, conducătorul automobilului de model "VW Transporter", Ciutac Constantin nu a negat faptul că a depășit limita de viteză admisibilă pe sectorul respectiv de drum, fiind sancționat contravențional pentru faptul comiterii contravenției prevăzute de art. 236 alin. (3) din Codul contravențional, stabilindu-i-se sancțiune contravențională sub formă de amendă în mărime de 40 u.c., ceea ce constituie suma de 800 lei (f.d. 169), ultimul achitând amenda, fapt ce se confirmă prin ordinul de încasare a numerarului nr. I04G-A100 din 22.09.2017 (f.d. 168), însă fapta contravențională comisă de către Ciutac Constantin, nu o absolvește într-

un oarecare mod pe Stadnițchi Daniela, de răspundere pentru încălcarea pe care aceasta din urmă a admis-o. Prin urmare probele administrate confirmă că intensitatea cu care s-a produs impactul și consecințele survenite sunt rezultatul lipsei prudenței în trafic din partea inculpatei.

Din analiza cumulativă a probelor, instanța de apel a conchis că inculpata Stadnițchi Daniela conducând automobilul de model „Mitsubishi Colt”, în salonul căruia în calitate de pasager, pe bancheta din față, se afla Stadnițchi Ion, iar în spate se aflau tatăl și copilul acesteia, nu a manifestat prudență sporită la trafic și anume nu a ținut permanent seama de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere, s-a angajat în efectuarea manevrei de virare la stânga, fără a se asigura că din sensul opus nu vin alte automobile și fără a ceda trecerea, prin care acțiune a creat obstacol pentru deplasarea automobilului de model „VW Transporter” condus de către Ciutac Constantin, șoferul căruia la rândul său a întreprins acțiuni de frânare, însă din cauza distanței minime și a vitezei excesive, nu a reușit să oprească, nefiind posibilă, în cazul dat, evitarea tamponării a autoturismului de model „VW Transporter”.

Privitor la numirea pedepsei penale, instanța de apel a apreciat că prima instanță la stabilirea categoriei pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, soluția adoptată de către prima instanță își va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului Stadnițchi Daniela, or aplicarea unei pedepse penale sub formă de amendă penală, ar duce la conștientizarea de către inculpat a celor comise, cu atragerea unor concluzii corecte ce țin de comportamentul său, atitudinea față de membrii societății și securitatea traficului rutier.

5. Decizia motivată a instanței de apel, pronunțată la *25 ianuarie 2019*, a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Cobzac Gheorghe în numele inculpatei Stadnițchi Daniela la *19 februarie 2019*, prin care, invocând în calitate de temei pentru recurs prevederile *art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală*, a solicitat casarea totală a deciziei atacate cu dispunerea achitării inculpatei din lipsa elementelor infracțiunii iar în cazul în care instanța de recurs va considera că eroarea nu poate fi corectată la această etapă a procedurii, dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel în alt complet de judecată.

5.1. În motivarea recursului avocatul a menționat că:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea cată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii și instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire;

- conform raportului de expertiză judiciară nr. 171 din 09 februarie 2018 s-a constatat că viteza de deplasare autovehiculului de model „VW Transporter” înainte de producerea accidentului rutier era mai mare de 116 km/oră. Viteza reală însă nu se poate de determinat din lipsa unui model științific de calculare a energiei cinetice consumate la deformarea pieselor auto în timpul ciocnirii;

- la deplasarea automobilului „VW Transporter” cu n. î. XXXXX XXXXX cu viteza maxim admisibilă pe acest sector de drum - 50 km/oră șoferul automobilului „VW Transporter” cu n. î. XXXXX XXXXX, avea posibilitate tehnică de a evita tamponarea automobilului „Mitsubishi Colt”, cu n. î. XXXXX XXXXX prin frânare;

- cauza acestui accident rutier, din punct de vedere tehnic, constă în depășirea de către conducătorul automobilului „VW Transporter” a limitei de viteză maxim admisibilă pe acest sector de drum;

- învinuirea adusă nu corespunde circumstanțelor de fapt a cauzei în partea ce ține de care mașină în care mașină a tamponat. Potrivit învinuirii autovehiculul de model „Mitsubishi Colt”, intenționând să efectueze manevra de cotire la stânga, a tamponat frontal autovehiculul de model „VW Transporter”, iar potrivit procesului verbal de cercetare a locului faptei cu anexele sale și a tuturor materialelor cauzei penale, inclusiv foto și video, apoi este cu totul invers - autovehiculul de model „VW Transporter” a tamponat pe automobilul „Mitsubishi Colt”, care la momentul tamponării s-a oprit;

- instanța de fond nu s-a expus asupra tuturor probelor administrate, nu le-a dat apreciere, nu s-a expus asupra tuturor argumentelor apărării invocate în cererile de apel;

- potrivit raportului de expertiză menționat apoi se indică concret, că șoferul Ciutac a avut posibilitate tehnică să evite tamponarea mașinii conduse de inculpata Stadnițchi, ori expertul a constatat obiectiv de rând cu celelalte probe documentare precise spre deosebire de declarațiile victimei Ciutac, că mașina condusă de Ciutac a lovit în obstacol - mașina condusă de inculpată și nu invers cum greșit este indicat în învinuirea formulată în rechizitoriu, învinuire care la fel a fost susținută neîntemeiat și de prima instanță și de instanța de apel;

- instanța pe de o parte apreciază critic declarațiile părții vătămate și a martorilor, iar pe de altă parte le-ar fi luat în considerație astfel instanța eronat apreciază că s-au ascultat și martorii acuzării și martorii apărării, întrucât apărarea nu a prezentat careva martori, toate probele au fost prezentate de acuzare, iar în cadrul ședinței de judecată la cerința apărării a fost petrecută doar o expertiză auto-tehnică independentă. Reiese că instanța apreciază critic declarațiile părții vătămate și a martorului, declarații care nu sau modificat și au fost consecvente atât la urmărirea penală cât și judecarea cauzei. Anume că declarațiile părții vătămate și a martorului sunt susținute de toate probele din dosar inclusiv și de raportul de expertiză, dar nu invers;

- partea vătămată evident a făcut declarații false declarând că s-a deplasat cu viteza de 80 km/h, însă expertiza a arătat că acesta s-a deplasat cu peste 116 km/h în localitate unde viteza regulamentară este de cel mult, maximum 50 km/h, instanța însă apreciază că victima a cunoscut totuși că a depășit până la 80 km/oră, însă instanța trece cu vederea faptul , că acesta face declarații false deoarece el s-a deplasat cu viteza mai mare de 116 km/h, probă precisă, bazată pe calcule tehnice materiale;

- instanța de apel cât și cea de fond a dat crezare declarațiilor victimei Ciutac, motivând că acesta a fost preîntâmpinat de răspundere penală pentru darea declarațiilor intenționat false, și prin urmare, nu există temei a aprecia critic aceste declarații oferite sub jurământ, însă instanța de apel nu a luat în calcul, că și partea vătămată și martorul și expertul au făcut declarații sub jurământ, și inculpata a fost avertizată pentru denunțare calomnioasă și expertul auto-tehnic a fost întâmpinat pentru darea unei concluzii false, însă declarațiile și concluziile acestora sunt ignorate de instanță, iar ale victimei sunt puse la baza motivării deciziei. Nu este nici un mic temei, probat, că partea vătămată, martorul și expertul ar fi făcut parțial declarații false, spre deosebire de victima Ciutac, în privința căreia sunt probe obiective, precise în dosar că face declarații false, însă instanța de apel cât și cea de fond totuși au considerat că afirmațiile victimei Ciutac sunt credibile, sunt adevărate și le pune la baza emiterii și menținerii sentinței de condamnare;

- instanța de apel nu a indicat ce probe anume, concrete din dosar ar susține declarațiile lui Ciutac, ca să le poată analiza și convinge în corectitudinea motivării hotărârilor;

- inculpata a calculat corect timpul necesar efectuării manevrei de întoarcere spre stânga ținând cont de faptul că în vizorul ei, din întâmpinare la distanța apreciată de ea 200-300 metri nu erau careva mașini, din acest considerent inculpata a calculat că are timp suficient,

bazându-se pe faptul, că viteza maxim admisibilă în localitatea dată este de maxim - 50 km/oră și că este imposibil să vină din întâmpinare careva mașină odată ce nu erau mașini pe banda opusă pe distanță suficient de mare, ca să-i sigure finisarea în siguranță a manevrei începute de ea;

- inculpata a ținut cont de prevederile legale ale art. 4 din Regulamentul circulației rutiere, care prevede că ea poate conta că toți vor respecta regulamentul circulației rutiere referitor la limita de viteză și nici nu și-a imaginat și nici nu putea nici cum să prevadă că anume din întâmpinare va veni victima cu mașina cu o viteză ce depășește 116 km/oră. Din momentul când inculpata s-a asigurat, că manevra ei va fi în siguranță, ea a început deplasarea de la 0 parcurgând o distanță de aproximativ 7-10 metri în aproximativ 3 secunde, apoi când a auzit șuieratul de roți a stopat brusc, fapt confirmat de partea vătămată și de martor, iar peste 2 secunde a avut loc tamponarea, însăși victima Ciutac a spus, că din momentul apariției obstacolului în fața și până la tamponare a trecut aproximativ 2 secunde. Evident că și expertul a calculat timpul necesar decelerării vitezei vizavi de urmele de frânare lăsate pe asfalt și în cumul cu celelalte circumstanțele a cauzei, expertul a constatat, că vinovat din punct de vedere tehnic este conducătorul Ciutac care a depășit viteza, iar în cazul, că acesta se deplasa cu viteza maximă permisă 50 km/oră apoi victima avea timp să finiseze manevra ei în siguranță;

- a avut loc o încălcare de procedură esențială, întrucât din examinarea coroborată a materialelor dosarului, rezultă existența unui viciu juridic la stabilirea temeiurilor de fapt și de drept, când constatările instanței de fond și de apel au ieșit înafara probelor acumulate la dosar. Aprecierile subiective ale instanței nu se bazează pe probele materiale cât și declarațiile părții vătămate, a martorilor din dosar, prin ce s-au ignorat prevederile pct. 14 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12.12.2005 „*Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel*”;

- acest viciu se exprimă prin modul de percepție și analiză a materialului probator al cauzei. În așa caz decizia atacată prezintă deficiență evidentă sub aspectul motivării, nefiind respectate cerințele stipulate în art. 414 alin. (2), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, ceea ce echivalează cu erori judiciare ce s-au soldat cu o hotărâre ilegală, neîntemeiată și nemotivată;

- instanța de apel nu s-a expus asupra următoarelor motive expuse în apel - nu s-a expus asupra faptului, că potrivit învinuirii inculpatei i se încredințează că mașina condusă de ea a tamponat în mașina condusă de victima Ciutac, iar potrivit întregului probatoriu este invers, fapt care

schimbă direct situația, întrucât inculpatei i se încredințează și încălcarea prevederilor art.45 RCR, care obligă pe aceasta să frâneze când apare un obstacol, însă în fața ei nu a fost obstacol, obstacolul a apărut în fața lui Ciutac; nu s-a expus asupra prevederilor art. 4 RCR invocat în apel prin faptul, că inculpata la momentul începerii manevrei de cotire spre stânga a contat pe faptul că din întâmpinare este imposibil să vină careva mașini cu viteza ce depășește 116 km/h; nu s-a expus nemijlocit asupra constatării expertului auto-tehnic care a constatat că în situația dată, vinovat de comiterea accidentului rutier este conducătorul auto Ciutac care a depășit viteza regulamentară de la maxim 50 km/h la peste 116 km/h; nu s-a expus asupra înregistrării video de pe CD-ul anexat la materialele dosarului, care arată că victima face declarații false referitor la faptul, că semaforul pe direcția sa de deplasare era verde fără intermitent, că ar început frânarea până a intra în intersecție. Pe înregistrare se vede urma de frânare care începe înainte de linia de delimitare a intersecției, instanța nu a dat apreciere schemei accidentului rutier și procesului verbal de cercetare la fața locului, potrivit căruia urma de frânare a mașinii conduse de victima Ciutac este de 67,3 metri.

6. Referință asupra recursului ordinar declarat, a fost depusă de către procurorul în secția reprezentarea învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, Crijanovschi S., prin care a susținut dispunerea inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care a solicitat respingerea recursului ca fiind vădit neîntemeiat, Colegiul penal lărgit, concluzionează că acesta urmează a fi respinse din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 427 alin.(1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, la care face referire recurentul, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea, atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire.*

Raportând normele respective la situația în cauză, Colegiul penal lărgit conchide că aceste temeiuri nu și-au găsit confirmare, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurent.

Colegiul penal lărgit reține că, instanțele de fond s-au expus asupra probelor administrate legal de către organul de urmărire penală cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-au

dat o apreciere justă potrivit art. 101, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, corect ajungând la concluzia privind vinovăția lui Stadnițchi Daniela în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin.(1) Cod penal, încadrarea juridică a acțiunilor acesteia fiind justă.

Concluziile instanțelor sunt corecte și se confirmă prin cumulul de probe administrate de către instanța de apel expuse în pct. 7 a deciziei sale, conținutul respectivelor probe fiind amplu analizate și obiectiv apreciate de instanța de apel, care în consecință confirmă cu certitudine săvârșirea de către inculpata Stadnițchi Daniela a faptei imputate, care întrunește elementele infracțiunii prevăzute la art. 264 alin. (1) Cod penal - încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății, adică atât latura obiectivă, cât și cea subiectivă a acestei infracțiuni.

Din textul hotărârii atacate rezultă că, instanța de apel corect a constatat faptele și circumstanțele săvârșirii infracțiunii incriminate inculpatei, descriindu-le detaliat și argumentat în partea descriptivă, ulterior motivând concluzia de vinovăție a acesteia prin cumulul de probe administrate în cauză.

Instanța de recurs constată că temeiurile invocate de către partea apărării cu referire la lipsa în acțiunile inculpatei a elementelor constitutive ale infracțiunii și că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, se combat prin materialele cauzei și nu se semnalizează în esență presupusele erori de drept, hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, care în totalitatea lor resping argumentele, precum că vinovăția inculpatei Stadnițchi Daniela în săvârșirea infracțiunii imputate nu a fost dovedită.

Opozant argumentului de bază a recurentului precum că producerea acestui accident rutier, din punct de vedere tehnic, constă în depășirea de către conducătorul automobilului „VW Transporter” a limitei de viteză maxim admisibilă pe acest sector de drum - 50 km/oră, deoarece conform raportului de expertiză judiciară nr. 171 din 09 februarie 2018 s-a constatat că viteza de deplasare autovehiculului de model „VW Transporter” înainte de producerea accidentului rutier era mai mare de 116 km/oră, Colegiul penal lărgit remarcă faptul că inculpata la rândul ei, incontestabil nu a manifestat dexteritate în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, nu a ținut cont de situația rutieră, încălcând astfel prevederile

normelor prevăzute la pct. 45 alin. (1) lit. a), b) și d) și alin. (2) din Regulamentul circulației rutiere, precum și *nu s-a asigurat privitor la siguranța acțiunilor sale, astfel încât să nu creeze obstacole pentru alți participanți la trafic atunci când a schimbat direcția de mers efectuând o manevră spre stânga și nu a cedat trecerea vehiculelor care veneau din sens opus*, încălcând astfel și prevederile normelor prevăzute la pct. 39 alin. (1) și pct. 40 alin. (1) lit. b) din același Regulament.

Cu referire la alegațiile recurentului precum că, *instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor probelor administrate, nu le-a dat apreciere, nu s-a expus asupra tuturor argumentelor apărării invocate în cererile de apel; instanța pe de o parte apreciază critic declarațiile părții vătămate și a martorilor, iar pe de altă parte le-ar fi luat în considerație astfel instanța eronat apreciază că s-au ascultat și martorii acuzării și martorii apărării; partea vătămată evident a făcut declarații false declarând că s-a deplasat cu viteza de 80 km/h, însă expertiza a arătat că acesta s-a deplasat cu peste 116 km/h; instanța nu a indicat ce probe anume, concrete din dosar ar susține declarațiile lui Ciutac, ca să le poată analiza și convinge în corectitudinea motivației hotărârilor*, instanța de recurs precizează că acestea nu poate fi reținute, or, aprecierea probelor ține de soluționarea fondului cauzei de către instanțele de fond și nu pot constitui temei pentru recurs.

De asemenea, Colegiul penal reține, că însăși victima Ciutac Constantin, a declarat că a condus automobilul cu viteză excesivă, depășind viteza regulamentară, fiind sancționată contravențional, pentru ce a achitat și amenda aplicată.

La fel, Colegiul penal lărgit susține constatările instanței de apel potrivit cărora, circumstanțele expuse de expert în raportul de expertiză nu pot fi puse la baza achitării inculpatei, dat fiind faptul că, chiar dacă automobilul de model "VW Transporter", se deplasa cu viteza regulamentară, inculpata avea obligația, conform prevederilor Regulamentului Circulației Rutiere, să-i cedeze trecerea. Cu atât mai mult că, conducătorul automobilului de model "VW Transporter", Ciutac Constantin nu a negat faptul că a depășit limita de viteză admisibilă pe sectorul respectiv de drum, fiind sancționat contravențional pentru faptul comiterii contravenției prevăzute de art. 236 alin. (3) din Codul contravențional, stabilindu-i-se sancțiune contravențională sub formă de amendă în mărime de 40 u.c., ceea ce constituie suma de 800 lei (f.d. 169), ultimul achitând amenda, fapt ce se confirmă prin ordinul de încasare a numerarului nr. I04G-A100 din 22.09.2017 (f.d. 168), însă fapta contravențională comisă de către Ciutac Constantin, nu o absolvește într-un oarecare mod pe inculpata Stadnițchi Daniela, de partea de răspundere

pentru încălcarea pe care aceasta a admis-o, or, ultima nu a manifestat prudență sporită la trafic, nu a ținut cont de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere de care trebuie să țină cont fiecare conducător la determinarea vitezei, benzii de circulație și modalităților de conducere a vehiculului, timpului de activitate, și în consecință a creat automobilului de model "VW Transporter", condus de către Ciutac Constantin, obstacol pentru deplasare în siguranță, generând comiterea tamponării automobilului de model „Mitsubishi Colt”, la volanul căruia se afla inculpata, prin urmare stabilindu-se că anume acțiunile inculpatei Stadnițchi Daniela au dus la crearea obstacolului pe banda de deplasare a autovehiculului de model "VW Transporter", condus de către Ciutac Constantin, deși cu viteză sporită.

Colegiul penal lărgit reține constatările instanțelor de fond precum că, producerea accidentului a fost determinată de acțiunile inculpatei Stadnițchi Daniela, care contrar tuturor prescripțiilor stabilite de către Regulamentul circulației rutiere s-a angajat să efectueze manevra de virare la stânga.

Astfel, inculpata fără să se asigure, a efectuat o acțiune de manevrare ce a creat accidentul rutier punând în pericol atât viața sa cât și a persoanelor aflate în automobilul condus de ea și a celui cu care a intrat în impact, deși era obligată să prevadă situațiile periculoase.

Față de lucrul judecat de instanța de apel, Colegiul penal lărgit constată o motivare amplă și temeinică a soluției emise prin prisma procesului de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu fapta reținută în sarcina inculpatei Stadnițchi Daniela, astfel Colegiul penal lărgit conchide asupra faptului că hotărârea atacată este în corespundere cu exigențele art. 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, or, instanța de apel a dat o apreciere clară circumstanțelor cauzei, ajungând la o concluzie corectă privind stabilirea vinovăției inculpatei Stadnițchi Daniela, concluzii pe care instanța de recurs le însușește, din motivul temeiniciei acestora, fiind inoportună repetarea acestora, chestiune conformă practicii CtEDO, expuse în pct. 37 din hotărârea Albert vs România din 16.02.2010.

Instanța de recurs, fără a reitera întreaga motivare a instanței de apel, ce a fost însușită sub aspectul stării de fapt și de drept reținute, conchide asupra legalității și temeiniciei concluziilor instanței de apel, care a constatat existența faptei și vinovăției inculpatei Stadnițchi Daniela în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, inclusiv fiind stabilită o pedeapsă corectă, echitabilă și motivată.

Instanța de recurs rezumă că, totalitatea argumentelor invocate de recurent nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului ordinar și ca urmare acestea nu sunt suficiente pentru a constitui erori procesuale ce ar putea influența autenticitatea concluziilor instanței de apel, decizia fiind legală, întemeiată și argumentată, Colegiul penal lărgit concluzionând asupra soluției de respingere, ca inadmisibil, a recursului ordinar declarat în cauză, cu menținerea deciziei instanței de apel.

8. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de către avocatul Cobzac Gheorghe în numele inculpatei Stadnițchi Daniela, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 decembrie 2018, în cauza penală în privința lui *Stadnițchi Daniela XXXXX*.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 30 august 2019.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena